

PLEWIĆ (2) *vb impf*

e prawdopodobnie jasne (tak w plewa).

praes 1 sg plewią (1). ◇ [3 pl plewią.] ◇ imp 2 pl plewście [może od PLEĆ] (1).

Sł stp brak, Cn: pelę, pielę, plewią, Linde także XVII w.

Wyrywać, usuwać chwasty spośród roślin uprawnych; eruncare Calep, Cn; eligere manu herbas et exstirpare, ex adultis segetibus noxia evellere, exherbare, herbam e segetibus expurgare, purgare locum ab herba, runcare Cn (2) : Erunco – Wikorzeniam zioła szkodliwe, pliewe. Calep 373a; [Ogrodników jest 3, którzy siedzą na ogrodziech gburskich [...], tylko czasu letniego w zamkowych ogrodziech plewią. LustrMalb II 123].

*[W porównaniu: ktoby chciał to wyrzucić/ coby mu nie niepotrzebnego być zdáło/ z trudnościami przytym y potrzebnego ochronić mógł: Iáko więc/ kiedy grzedy plewią/ to nie nowiná/ że zá chwałtem y dobre źiele wyrywa. SzczerbSpecSax *5v (Linde).*

*Zwrot: »grzedy plewić«: SzczerbSpecSax *5v (Linde) cf W porównaniu.]*

Przen: Niszczyć grzech i zło [co z czego] (1) : Ale iáko Pan rozkazał plewście kákol ze pńzenice/ tákże tego iełt potrzebá/ kto w łobie ten niefláchetny kákol obaczy RejZwierc 142v.

Formacje współrdzenne cf 1.PLEĆ.

Cf PLEWIDŁO, PLEWIENIE

MC